

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/271/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413204181
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413204181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 37 927 795, proti žalovanému T. o zaplatenie 524,43 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 15. 5. 2013 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu č. k. 4C/271/2013 - 51 z 22. 8. 2014 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 524,43 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne zo sumy 290,43 eur od 31. 3. 2013 do zaplatenia a úrokov z omeškania zo sumy 360,43 eur vo výške 10,50 % od 13. 6. 2012 do 28. 6. 2012, zo sumy 350,43 eur vo výške 10,50 % od 29. 6. 2012 do 31. 7. 2012, zo sumy 340,43 eur vo výške 10,50 % od 1. 8. 2012 do 29. 8. 2012, zo sumy 330,43 eur vo výške 10,50 % od 30. 8. 2012 do 18. 10. 2012, zo sumy 320,43 eur vo výške 10,50 % od 19. 10. 2012 do 27. 11. 2012, zo sumy 310,43 eur vo výške 10,50 % od 28. 11. 2012 do 28. 1. 2013, zo sumy 300,43 eur vo výške 10,50 % od 29. 1. 2013 do 26. 2. 2013, zo sumy 290,43 eur vo výške 10,50 % od 27. 2. 2013 do 30. 3. 2013, zo sumy 290,43 eur vo výške 7,7750 % od 31. 3. 2013 do zaplatenia.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že 8. 3. 2012 spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, uzavrela so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zmluvu o postúpení pohľadávok. Na základe tejto zmluvy bola spoločnosti Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, postúpená pohľadávka voči žalovanému z úverovej zmluvy č. 4841199, a to spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pohľadávka ku dňu postúpenia bola vo výške 448,44 eur. Jej príslušenstvo je tvorené úrokmi z omeškania vo výške 10,50 % ročne zo sumy 360,43 eur od 21. 1. 2009 do zaplatenia vypočítaného podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka k prvému dňu omeškania.

Spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, 12. 6. 2012 uzavrela so žalovaným dohodu o uznaní dlhu č. 6271838077. V dohode žalovaný uznal svoj záväzok voči tejto spoločnosti vo výške 594,43 eur pozostávajú z istiny úveru vo výške 360,43 eur a zmluvných pokút, poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu uzavretia dohody. Uznávaný záväzok sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 48 mesačných splátkach po 12,38 eur splatných tak, ako vyplýva z dohody. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil 7 x po 10 eur

(29. 6. 2012, 1. 8. 2012, 30. 8. 2012, 19. 10. 2012, 28. 11. 2012, 29. 1. 2013, 27. 2. 2013). Nesplatená časť uznaného záväzku tak predstavuje 524,43 eur.

Keďže žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním záväzku o tri a viac mesiacov, podľa čl. 4.1 dohody sa stali splatnými všetky záväzky žalovaného, ktoré sa podľa dohody mali stať splatnými v budúcnosti a spoločnosti Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa tohto článku dohody. Žalobou si žalobkyňa uplatňuje aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Výška úrokov z omeškania je určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa čl.4.1 dohody nepresahovala trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č.87/1995 Z. z., tzn. 7,7750 % ročne od 31. 3. 2013 do zaplatenia, a ak úroky z omeškania a zmluvná pokuta spolu prevýšia výšku peňažných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy (výška poskytnutého úveru bola 613,42 eur), odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 10,5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 290,43 eur do zaplatenia.

V rámci prípravy pojednávania súd doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobný spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Oboznámením listinných dôkazov súd zistil nasledujúce skutočnosti :

Z obsahu listiny označenej ako „Zmluva o pôžičke“ č. 11211225 vyplýva, že 8. 10. 2007 malo dôjsť medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, a žalovaným k uzavretiu zmluvy, predmetom ktorej malo byť poskytnutie pôžičky žalovanému na kúpu kuchynskej linky (Nika Mydelko). Listina obsahuje údaje o výške pôžičky 16 700,- Sk, akontácii 880,- Sk, počte splátok 20 x 880,- Sk, celkom 18 480,- Sk, a o RPMN 14,2121 %. Na listine sa nachádza iba podpis žalovaného. Súčasťou zmluvy mali byť všeobecné obchodné podmienky spoločnosti (ďalej len všeobecné podmienky).

Z platobnej histórie úveru č. 11211225 predloženej žalobkyňou vyplýva, že žalovaný na úver č. 11211225 zaplatil 8 x po 29,21 eur, a to prvú úhradu 16. 10. 2007, ďalšie 26. 11. 2007, 27. 12. 2007, 25. 1. 2008, 22. 2. 2008, 26. 3. 2008, 3. 7. 2008 a poslednú 25. 9. 2008.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 8. 3. 2012 vyplýva, že 8. 3. 2012 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, postúpila spoločnosti Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, pohľadávky podľa zoznamu, ktorý tvorí prílohu zmluvy. Podľa bodu 2.3 zmluvy pohľadávky sa postupujú spolu so všetkými právami a výhodami, ktoré sa k nim viažu alebo ktoré vznikajú vo vzťahu k pohľadávkam. Za tým účelom sa každá pohľadávka postupuje spolu s príslušenstvom pohľadávky.

Z listiny označenej ako „Karta klienta“ vyplýva, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 8. 3. 2012 uzavretej s postupiteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. si spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, zaviedla kartu, na ktorej viedla pohľadávku z úverovej zmluvy postupiteľa č. 4841199, dátum podpisu zmluvy 8. 10. 2007, dátum zosplatenia úveru 20. 1. 2009, č. zmluvy postupcu 6271838077, výšku odkúpenej pohľadávky 566,12 eur.

Z dohody o uznaní dlhu č. 6271838077 uzavretej 15. 6. 2012 vyplýva, že žalovaný písomne uznal dlh voči spoločnosti Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, špecifikovaný ako pohľadávka postúpená spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., č. zmluvy 4841199, vo výške 594,43 eur, pozostávajúci z istiny úveru 360,43 eur a príslušenstva pohľadávky a sankcii ku dňu podpisania uznania vo výške 234 eur. Súčasne sa zaviazal uznaný dlh splácať v 48 splátkach po 12,38 eur splatných vždy k 30. dňu v mesiaci.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok z 31. 1. 2014 vyplýva, že spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mliekarenská 10, IČO: 35 925 922, 31. 1. 2014 postúpila žalobkyni pohľadávky, vrátane pohľadávky vedenej u postupiteľa pod č. 4841199 na meno žalovaného vo výške ku dňu postúpenia 726,19 eur. Podľa čl. I bod 3 zmluvy pohľadávky boli postúpené vrátane ich príslušenstva a zabezpečenia pohľadávok.

V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému, ktoré mu podľa jej tvrdení v žalobe majú vyplývať zo zmluvy o úvere č. 4841199 uzavretej žalovaným ako dlžníkom a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, ako veriteľom, splnenie ktorých bolo zabezpečené uznaním dlhu žalovaným v dohode o uznaní dlhu z 15. 6. 2012 č. 6271838077. Spolu so žalobou predložila súdu (okrem iných) aj vyššie uvedenú listinu označenú ako „Zmluva o pôžičke“ č. zmluvy 11211225.

Súd predovšetkým uvádza, že vychádzajúc z vyššie uvedených listinných dôkazov bez ďalšieho nemohol prijať záver, že zmluva o úvere č. 4841199, ktorú označila žalobkyňa v žalobe, má vôbec vzájomnú súvislosť s listinou označenou ako „Zmluva o pôžičke“ č. zmluvy 11211225, a tiež predloženou platobnou históriou splácania pôžičky č. 1121225. Číslo zmluvy o pôžičke na týchto listinách sa nezhoduje v čísle úverovej zmluvy, ktorú žalobkyňa v žalobe označila a v ktorej má mať svoj základ pohľadávka zabezpečená uznaním dlhu uplatnená žalobou. Žalobkyňa v žalobe neuviedla, kedy úverová zmluva č. 4841199 mala byť uzavretá a čo malo byť jej obsahom. Iba z karty klienta, ktorú si viedla spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o. vyplýva, že k podpisu zmluvy č. 4841199, nie zmluvy č. 1121225, malo dôjsť 8. 10. 2007. Keďže však žalobkyňa žalobu opierala o uznanie dlhu žalovaným a pre platnosť uznania dlhu nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu skutočne existoval, súd sa najprv zaoberal právnym posúdením účinkov uznania dlhu žalovaným z 15. 6. 2012.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu, kedy podľa karty klienta malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o úvere č. 4841199, tzn. 8. 10. 2007 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 8.10.2007 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 8.10.2007 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V prejednávanej veci podľa tvrdení žalobkyne a predloženej karty klienta mal žalovaný 8. 10. 2007 uzavrieť ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, ako veriteľom zmluvu o úvere. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, bola v tom čase nepochybne subjektom, ktorý úvery

poskytoval v rámci predmetu svojho podnikania. Preto pokiaľ došlo 8. 10. 2007 k uzavretiu zmluvy o úvere medzi týmito stranami, súd zastáva názor, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľskou zmluvou nie je a ani nebol nikdy žiadny osobitný zmluvný typ. Mohol sa ňou stať ktorýkoľvek zmluvný typ, ak boli splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, teda ak stranami bol dodávateľ a spotrebiteľ. Za spotrebiteľskú zmluvu teda je vždy možné pokladať právny vzťah, ktorého účastníkom bol spotrebiteľ. Súd len dodáva, že dôkazné bremeno preukázania skutočnosti, že sa nejedná o zmluvu o spotrebiteľskú, zaťažuje vždy veriteľa. V prejednávanej veci žalobkyňa v tomto smere neuviedla žiadne tvrdenia.

Preto súd vychádzal zo záveru, že ak 8. 10. 2007 bola medzi uvedenou spoločnosťou a žalovaným uzavretá platná zmluva o úvere, touto zmluvou bol založený spotrebiteľský obchodný záväzkový vzťah. Ide o zmiešaný záväzkový vzťah, ktorý má dvojité charakter, a to jednak obchodný a jednak spotrebiteľský. V takomto vzťahu zmluva o úvere si stále zachováva svoj obchodný charakter, avšak stráca charakter absolútneho obchodu (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), a na takýto záväzkový vzťah je potrebné aplikovať predovšetkým ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 1. 1. 2008 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa prechodného ustanovenia § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. 1. 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. 1. 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 1. 4. 2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Pri novele Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. prechodné ustanovenie o časovej pôsobnosti ustanovenia § 52 ods. 2 chýba. Súd preto na časovú pôsobnosť poslednej vety novely primerane aplikoval všeobecné prechodné ustanovenie § 854 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého (rovnako ako podľa § 879j) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. 4. 1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. 4. 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho stavu, súd v predmetnom záväzkovom obchodnom spotrebiteľskom vzťahu na zabezpečenie záväzku spočívajúce v uznaní dlhu žalovaným z 15. 6. 2012, o ktoré žalobkyňa opiera žalobu, ako aj na premlčanie prednostne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj čo do výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny dôsledok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až §110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý krát.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa údajov na karte klienta predloženej žalobkyňou k uzavretiu zmluvy o úvere č. 4841199 malo dôjsť 8. 10. 2007, k zosplatneniu celého úveru pre omeškanie so zaplatením splátok úveru 20. 1. 2009. Vychádzajúc z týchto údajov, pokiaľ veriteľ chcel svoje právo na zaplatenie celého úveru žalovaného založeného úverovou zmluvou z 8. 10. 2007 vykonať v premlčacej dobe, musel tak urobiť v dobe od 21. 1. 2009 do 21. 1. 2012. K uznaniu dlhu žalovaným došlo 15. 6. 2012, teda po uplynutí 3- ročnej premlčacej doby. Preto súd prijal záver, že právo veriteľa na zaplatenie zosplatneného dlhu z úverovej zmluvy z 8. 10. 2007 spolu s jeho príslušenstvom v čase uznania dlhu 15. 6. 2012 bolo už premlčané.

Uznanie dlhu podľa § 588 Občianskeho zákonníka je zabezpečovacím inštitútom, ktorého podstatou je založenie vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dlhu v čase prejavu a zmena premlčacej doby tak, že dňom uznania dlhu začína plynúť nová desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1). Ako už súd vyššie uviedol, pre platnosť uznávacieho úkonu nie je rozhodujúce, či dlh v čase prejavu skutočne existoval. Jedným z dôsledkov uznania dlhu je teda presun dôkaznej povinnosti z veriteľa na dlžníka, na ktorom tak je, aby preukázal, že záväzok nevznikol, zanikol alebo bol prevedený na iného. V rovine procesného práva domnienka nachádza svoj odraz v citovanom § 133 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré určuje, že kým nie je dokázaný opak, platí za preukázanú skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka.

Ust. § 588 Občianskeho zákonníka v druhej vete obsahuje výnimku pre prípad, že uznaný dlh je premlčaný. V takomto prípade má prejav o uznaní dlhu účinky uznania len vtedy, ak ten, kto dlh uznal o premlčaní vedel. Zo znenia ust. § 588 nemožno vyvodiť, že by sa v prípade premlčania v uznávacom prejave vyžadovalo osvedčenie vedomosti dlžníka o premlčaní. Vzhľadom na požiadavku právnej istoty je však vhodné túto skutočnosť v uznávacom prejave vyjadriť. Ak sa tak nestane, dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vedomosť dlžníka o premlčaní dlhu zaťažuje veriteľa. Ak dlžník o premlčaní nevedel, uznanie dlhu právny dôsledok v podobe nástupu vyvrátiteľnej právnej domnienky existencie dlhu v čase prejavu nemá.

V prejednávanej veci dohoda o uznaní dlhu z 15. 6. 2012 žiadne osvedčenie o vedomosti žalovaného o premlčaní dlhu neobsahuje. Preto bolo na žalobkyňu, aby preukázala, že žalovaný v čase uznania dlhu o jeho premlčaní vedel. Žalobkyňa v tomto smere neuviedla žiadne tvrdenia a z vykonaného dokazovania takáto skutočnosť nevyplýva. Žalobkyňa v tomto smere teda neunesla dôkazné bremeno. Preto súd prijal záver, že žalovaný ako dlžník o prípadnom premlčaní dlhu z úverovej zmluvy z 8. 10. 2007 nevedel a jeho písomné uznanie dlhu z 15. 6. 2012 nemohlo privodiť vyššie uvedené právne dôsledky, ktoré právo s uznaním dlhu spája. Bolo preto na žalobkyňu, aby v konaní preukázala, že povinnosti, ktorých splnenia sa žalobou na žalovanom domáha, vyplývajú žalovanému z úverovej zmluvy č. 4841199 tak, ako to v žalobe tvrdila.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, kedy prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

Žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hradné námestie 12, IČO: 35 923 130, ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako už súd vyššie uviedol, z listinných dôkazov v spise bez ďalšieho súd nemohol prijať záver, že zmluva o úvere č. 4841199, ktorú označila žalobkyňa v žalobe, má vôbec vzájomnú súvislosť s listinou označenou ako „Zmluva o pôžičke“ č. zmluvy 11211225, a tiež predloženou platobnou históriou splácania pôžičky č. 11211225. Číslo zmluvy o pôžičke na týchto listinách sa nezhoduje v čísle úverovej zmluvy, ktorú žalobkyňa v žalobe označila a v ktorej má mať svoj základ pohľadávka zabezpečená uznaním dlhu uplatnená žalobou. Žalobkyňa v žalobe neuviedla, kedy úverová zmluva č. 4841199 mala byť uzavretá a čo malo byť jej obsahom. Podľa karty klienta, ktorú si viedla spoločnosť Profidebt Slovakia, s. r. o., 8. 10. 2007 malo dôjsť k podpisu zmluvy č. 4841199, nie zmluvy č. 11211225. Naviac, listina označená ako zmluva o pôžičke č. 1121125 nespĺňa písomnú formu zmluvy, ktorú vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, nakoľko obsahuje iba podpis žalovaného. Jej obsahom nie je jedna z podstatných náležitostí zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, bez ktorej zmluva o úvere nemôže vzniknúť, a to záväzok žalovaného zaplatiť úroky za poskytnutý úver.

Súd len dodáva, že nie je povinnosťou súdu práce zisťovať a dedukovať z listín predložených žalobkyňou spolu so žalobou, kedy a akú úverovú zmluvu žalovaný uzavrel. Úlohou súdu je iba prostredníctvom týchto dokladov ako listinných dôkazov preskúmať správnosť uplatneného nároku, teda preskúmať, či skutočnosti tvrdené v žalobe odôvodňujúce uplatnený nárok zodpovedajú skutočnostiam vyplývajúcim z listinných dôkazov. V prejednávanej veci bolo preto povinnosťou žalobkyne, aby uviedla tvrdenia ohľadne zmluvy o úvere tak, aby zmluvu a jej obsah bolo možné identifikovať. Ak ako dôkaz predložila zmluvu o pôžičke č. 11211225 a platobnú históriu splácania tejto pôžičky, bolo jej povinnosťou, aby v žalobe popísala skutočnosti, z ktorých by bolo možné zistiť, ako tieto listiny súvisia so zmluvou o úvere č. 4841199.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery súd v prejednávanej veci prijal záver, že žalobkyňa neunesla svoje dôkazné bremeno a nepreukázala právny dôvod a ani výšku ňou uplatnených nárokov a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, aplikujúc zásadu úspechu v konaní. Žalovaný mal v konaní plný úspech. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na bránenie svojho práva. Keďže žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil, súd mu žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).